

[Lemburn.]

der måske mulighed for, at man kunne nedsætte entreen fra de 2 kr., den er i dag, til 1 kr. Jeg er principielt tilhænger af, at man betaler for de kulturgoder, man modtager, når ikke betalingen er prohibitiv, og 1 kr. vil vel næppe kunne kaldes prohibitiv. Jeg ved, at dette vil kræve en ændring i fundatsen, men også dette ligger vel inden for mulighedernes grænse.

Jeg kan på det konservative folkepartis vegne anbefale lovforslaget. Vi vil med glæde se på, hvis den højtærede minister prøver at gøre Glyptoteket ikke til et sted, hvor man bør komme, men et sted, hvor man ikke kan lade være med at komme.

Grethe Philip: Da mit partis ordfører, det ærede medlem fru Else-Merete Ross, ikke kan være til stede, skal jeg i hendes sted fremsætte nogle bemærkninger til lovforslaget.

I det radikale venstre betragter vi Glyptoteket som en så værdifuld og dejlig samling, at vi finder det rimeligt, at staten er med til at dække museets årlige driftsunderskud, således som tilfældet har været i de sidste 10 år. I finansåret 1955-56 var statens tilskud 70.000 kr., i 1963-64 er vi nået op på et tilskud på ca. 233.000 kr. På grund af den økonomiske udvikling er der stor sandsynlighed for, at tilskuddet nu må forøges år for år trods den sparsommelighed, som Glyptoteket udviser.

Nærværende lovforslag går ud på, at tilskudsordningen skal være varig, og at vi skal slette bestemmelsen om at tage loven op til revision efter 5 års forløb. Jeg forstår ikke, hvorfor man ønsker revisionsbestemmelsen ophævet. Er det til gene for Glyptoteket, at folketinget hvert 5. år drøfter Glyptotekets økonomiske forhold? Jeg ville mene tværtimod. Jeg synes, det er værdifuldt, at folketinget, selv om det kun er hvert 5. år, får et indblik i de forhold, hvorunder en kulturel institution som Glyptoteket arbejder. Det ville heller ikke være udelukket, at der i forbindelse med de 5-årige revisioner kom forslag frem, som kunne være af betydning eller interesse for Glyptoteket. Da denne lov behandledes sidste gang, i 1960, nævnede den daværende radikale ordfører muligheden af f. eks. at samle fransk kunst på ét af de museer,

som staten giver tilskud til, i stedet for at fransk kunst nu skal studeres flere forskellige steder. Jeg ved ikke, om det er et godt forslag, men det bragte da en ny tanke ind i debatten. Man kunne vel også tænke sig, at referater i pressen om Glyptotekets forhold i forbindelse med en lovrevision kunne inspirere velhavende medborgere til at yde en særlig indsats til fordel for Glyptoteket.

Alene ud fra disse betragtninger vil jeg derfor finde en bevarelse af revisionsbestemmelsen ønskelig, men jeg kan heller ikke lade være at tænke på, at vi ved at udelade revisionsbestemmelsen går ind for, at driftsunderskuddet, lige meget hvor stort det kan blive, skal dækkes af staten for en tredjedels vedkommende. Afdøde folketingsmand Rager kaldte det i 1954 at udstede en blankoveksel og mente derfor, at revision efter 5 års forløb var ønskelig. Da vi intet ved om den økonomiske udvikling her i landet om 5 år, ville vi i mit parti også af denne grund foretrække, at revisionsbestemmelsen blev bevaret, og jeg håber, vi får lejlighed til en drøftelse herom i udvalget.

Jeg vil gerne endnu en gang understrege, at dette ønske fra vor side ikke forbindes med noget som helst ønske om at nedskære statens støtte til Glyptoteket i en kommende tidsperiode på 5 år og forhåbentlig heller ikke i perioder længere ud i fremtiden.

Poul Dam: Det foreliggende lovforslag om at gøre statens støtte til Ny Carlsberg Glyptotek permanent forekommer min gruppe forholdsvis velbegrundet, og vi vil gerne være med til at gennemføre det, selv om der måske kunne være mening i at indføje en bestemmelse, som sikrede mod en helt ubegrænset stigning i det underskud, som staten er med til at dække.

Der er imidlertid et spørgsmål, der er blevet aktualiseret for mig gennem denne anledning, og som jeg gerne vil fremsætte et par bemærkninger om. Det danske museumsvæsen er jo en meget broget verden. Der er statslige museer, kommunale eller i hvert fald kommunalt dominerede museer, rent private samlinger, selvejende institutioner o. s. v., hver med sin selvstændige juridiske eksistens. Hvert enkelt museum er udtryk for et i sig selv beundringsværdigt